

Василькова Олександра «Я кохаю ті хмари похмурі» (ПОб 2-17-4.0д)

Борис Грінченко « Я кохаю ті хмари похмурі..»

Я кохаю ті хмари похмурі,
Що під час велетенської бурі
Як озвуться, то слово їх — грім,
А ударять — перуном палким,-
І здригнеться земля серед бурі,
Як гуркоче розгніваний грім.
Я кохаю ту квітку маленьку,
Що і вітрик зламає бідненьку:
У громами сполохані дні
Захищать її любо мені,
Боронити від лиха бідненьку
В блискавками сполохані дні.

Ich mag diesen düsteren Wolken
Die während eines gigantischen Sturms
Wie sagen, ist ihre Wort ein Donner,
Und wenn sie schlagen werden- teidenschaftliches Perun,-
Und schauern die Erde während den Sturm,
Wie ein wütender Donner rumpelt.
Ich mag diese kleine Blüme,
Die ein Wind wegbrecht wird:
An der angstlichen Tage vom Wind
Shütze ich sie gern,
Ich decke sie von der Katastrophe
An der angstlichen Tage von Blitz.